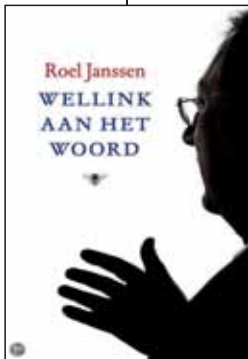

BOEKEN

TEKST ROB HEINSBROEK

WELLINK AAN HET WOORD

"Ik krijg nog steeds pijn in m'n buik als ik aan dat dossier denk." Oud-president van De Nederlandsche Bank Nout Wellink is aan het woord en hij is op momenten zeer openhartig. Deze quote komt uit het hoofdstuk over ABN Amro. Elk hoofdstuk wordt van een kort intro voorzien door schrijver en interviewer Roel Janssen. Zo vertelt Wellink een en ander over de financiële crisis, het Bazels Comité en de verschillende ministers van Financiën. De leukste hoofdstukken zijn met voorsprong diegene die ook de meeste publicitaire aandacht hebben getrokken: over ABN Amro, Icesave en DSB Bank. Nuchter en verhelderend doet Wellink de gebeurtenissen uit de doeken met ruime aandacht voor de lastige positie van de toezichthouder, die moet laveren tussen wettelijke vereisten en voorschriften enerzijds, en publieke en politieke verwachtingen anderzijds. En hij is niet bang enige kritische noten te kraken. Zo zegt hij over het rapport en sommige conclusies van de commissie De Wit: "Ik heb respect voor hun opvattingen, ik vind dat zij respect mogen hebben voor de opvatting van iemand die er serieus mee bezig is geweest." En ook voor de door de politiek zo gewenste cultuurverandering bij DNB kan hij weinig enthousiasme opbrengen. Zeker in het hoofdstuk over de ondergang van DSB Bank wordt duidelijk dat Wellink enige dingen recht wil zetten. Maar is Wellink dan zijn eigen straatje aan het schoon vegen? Nee, die indruk heb ik niet. Hoewel zijn aandacht voor wettelijke en formele details enige irritatie zou kunnen opwekken - zeker bij notoire Wellink-criticasters - is het tegelijkertijd verhelderend om te lezen hoe de toezichthouder heeft geworsteld met de diverse dossiers en hoe in de dagelijkse praktijk de (on)mogelijkheden van het toezicht op de financiële sector nu eenmaal zijn. Het wachten is op meer boeken van hoofdrolspelers uit de financiële sector van de afgelopen jaren die hun licht op de publicitair gevoelige dossiers en onderwerpen doen schijnen. Deze is in elk geval prima.

Roel Janssen: Wellink aan het woord, De Bezige Bij 2011, ISBN 978 90 234 6607 9

ACCOUNTANCY EN ANDERE ZAKEN ONDER DE LOEP (2)

Deel 2 van de verzamelde weblogs van Marcel Pheijffer. Het leeuwendeel van de inhoud van deze bundel is gepubliceerd op Accountant.nl tussen mei 2009 en december 2010. Aangevuld met enkele columns van Pheijffer op Rtl-z.nl en zes opiniestukken van Bob Hoogenboom, is hier weer een duidelijk kritisch en ook beschouwend geluid te horen over vele zaken in en rondom de accountancy.

Marcel Pheijffer en Bob Hoogenboom: Accountancy en andere zaken onder de loep (2), Boom Lemma Uitgevers 2011, ISBN 978 90 5931 656 0

OUT OF PRINT

TEKST BERT BAKKER

'Nederland en Portugal'

Je hebt Francofielen, Anglofielen, Italofielen. Maar bestaan er ook Neêrlandofielen? Jazeker.

Onlangs stuitte ik op een in 1885 uitgegeven Portugees boek, getiteld 'A Hollanda'; letterlijk vertaald: 'Nederland'. De auteur, Ramalho Ortigão, blijkt een in 1836 geboren Portugese romanschrijver, journalist én polemist, die een pennenstrijd ooit in een duel op het sabel moest beslechten. Het grootste deel van zijn carrière wijdde deze geëngageerde intellectueel aan literaire onderwerpen. Maar als hij tegen de vijftig loopt, raakt hij

MENSELIJKE GEBREKEN VOOR GEVORDERDEN

Gelukkig geen opdringerig zelfhulpboek, maar een collectie psychologische observaties waarin sociaal psycholoog Roos Vonk op een zeer toegankelijke wijze diverse onderwerpen van commentaar voorziet. Variërend van 'zijn top-vrouwen bitches?' (dat valt reuze mee) via 'het herkennen van een leugenaar' (hier zijn we ronduit slecht in aldus Vonk), tot 'plagiaat' (hier maak je je vaak onbewust schuldig aan). Op een positieve wijze wordt aldus een heel lijstje van menselijke gebreken prettig doorgewerkt.

Roos Vonk: menselijke gebreken voor gevorderden, Scriptum 2011, ISBN 978 90 5594 818 5

TUCHTRECHTSpraak VOOR ACCOUNTANTS

Er zijn meer spannende titels voor boekjes te verzinnen, maar leg desalniettemin deze wel even boven op de stapel van uw leesvoer. In 117 pagina's schetsen Hans Blokdijk en Jan Achten niet alleen een korte geschiedenis van het tuchtrecht, maar ook schrijven zij over de procedurele aspecten van het nieuwe tucht- en klachtrecht sinds de invoering van de Wet tuchtrechtspraak accountants (Wtra). Veel aandacht besteden de auteurs aan de in de loop der jaren ontstane jurisprudentie; uit de inhoud van de uitspraken is immers bijzonder veel kennis en inzichten te distilleren, en met de deskundige duiding van beide auteurs is hier een wereld aan inzicht te winnen die de kwaliteit van de beroepsuitoefening direct aangaat én kan verbeteren. Vandaar ook dat ik niet aarzel deze publicatie als verplichte kost aan te bevelen. Nihil obstat.

Hans Blokdijk en Jan Achten: Tuchtrechtspraak voor accountants, IFO 2011, ISBN 978-90-9026248-2

plots gefascineerd door Nederland. Zo zelfs, dat hij begin jaren tachtig van de eervorige eeuw besloot een studiereis naar ons land te maken om met eigen ogen te zien waarom Nederland politiek, sociaal en economisch functioneerde zoals het deed.

Het 360 pagina's tellende 'A Hollanda', voorzien van rood geitenleren band en goud-op-snee, uitgegeven door Magalhães & Miniz uit Porto, is evident de pennenvrucht van een negentiende-eeuwse Neêrlandofiel. Maar nu de eurozone in zijn voegen kraakt, en Nederland en Portugal worden afgeschilderd als financieel-politieke tegenpolen, is het toch interessant te weten hoe deze schrijver het contrast tussen de landen schetste.

Begin jaren tachtig woonde en werkte ik een paar jaar in Brazilië. Daar viel me op hoe mensen over Nederland spraken met een mengeling van jaloezie en bewondering. Al lezend begreep ik nu dat die denkbeelden over Nederland waarschijnlijk rechtstreeks zijn terug te voeren op precies dit stokoude boek (dat indertijd natuurlijk in het hele Portugese taalgebied verspreid werd).

"Ik hoef niet te herhalen", schrijft Ortigão, "dat Neder-

land veel wijzer wordt bestuurd dan Portugal. Eén reden volstaat om het verschil te verklaren. Die reden is: de dijk. Een populair adagium luidt: God schiep de wereld, en de Nederlander schiep Nederland. Dit is geen meridionaal-arrogante uitspraak, maar een simpel geologisch feit".

In zijn hoofdstuk over Nederlands oorsprong, schrijft hij: "De dienst waarin alle overheidsfuncties culmineeren is 'Waterstaat'; alle andere overheidsfuncties zijn daaraan ondergeschikt."

En verderop: "De belangrijkste invloed van de dijk is dat die tot een saamhorigheidsgevoel leidde, gebaseerd op een besef van solidariteit."

In Nederland zou gelden: samenwerken of verdrinken. Politieke achtergrond is hier volgens Ortigão amper relevant: "Waar het de mensen om gaat is te weten dat iemand een integere burger is."

Romantisering of juiste analyse - er zit iets hoopvols in die gedachte. Immers: hoe acuter de dreiging dat de eurozone onder de golven verdwijnt, des te groter de kans dat Europolitici uiteindelijk de belangen van het continent voorop zullen stellen, in plaats die van henzelf.